

Чернівецька ЗОШ I – III ступенів №16

Звіт
про святкування Дня української
писемності та мови

2015 рік

9 листопада, у день преподобного Нестора Літописця, починаючи з 1997 року, відзначають День української писемності та мови. Нашадки вдячні тому, хто стояв біля витоків національної писемності та мови. Щороку у цей день вчителі – філологи нашої школи проводять ряд різноманітних заходів, метою яких є вшанування історичної пам'яті Нестора Літописця.

Розпочалося свято покладанням квітів до пам'ятника Літописцям Русі – України. Вчителі – філологи вшанували пам'ять людини справою життя якої стала книжна справа та складання літописів. « Велика буває користь від учення книжного, - говорив він, - книги наказують і вчать нас шляху до розкаяння, бо від книжних слів набираємося стриманості і мудрості... Той, хто читає книги, бесідує з Богом або святими мужами».

У цей день у фойє школи провели тематичну лінійку, яку підготували учні 7 – Б класу. Метою цього заходу було донести до учнів школи, що українська мова – скарб, без якого не може існувати ні народ, ні Україна як держава, виховувати любов до мови, повагу до минувшини.

Сандуляк В.С. вчитель української мови та літератури повідомила, що у цей день в усіх навчальних закладах різної акредитації стартує I етап XVI Міжнародного конкурсу з української мови імені П.Яцика.

Об одинадцятій годині всі учні 8 – 11 класів спробували свої сили у написанні диктанту національної єдності. Він проводиться щорічно, і основне його завдання полягає у згуртуванні нації. Адже не можна не відчувати хвилювання, коли розумієш, що диктант єдності разом з тобою пише вся Україна, а ти тільки невеличка її частинка.

До всіх цих заходів бібліотекар школи Кваснецька І.І. підготувала книжкову виставку «Найцінніша пам'ятка давньоруської літератури», та провела (спільно з бібліотекою мікрорайону) захід «Рідна мова, звучи в нашій домі». Мова – це великий дар природи, це найдорожче, що є у кожного народу. Упродовж віків українське слово живило душу, вчило бути чесним, любити свій край. У рідному слові закарбоване минуле нашого народу. Про це йшла мова під час заходу.

«Узагальнення і систематизація знань про словосполучення, просте двоскладне речення» тема уроку до Дня слов'янської писемності та мови у 8-А класі, який провела Лакуста Н.О. На уроці ліричним героєм була Українська мова. За допомогою різних форм і методів восьмикласники повторили відомості про словосполучення та речення. Весь урок побудований на матеріалах писемності та книжної мови. Вчитель використала такі форми роботи як : слуховий диктант , роботу в парах, роботу за варіантами, роботу з текстом. Найбільше учням запам'яталось творче моделювання, зміст якого полягав у тому, щоб доповнити народні вислови, дібравши продовження. Цікавим був підсумок уроку у вигляді гри «Продовж речення». Заходи продовжились і наступного дня.

Кушнір А.І. у 5 – Б класі провела інтелектуальну гру «Мова українська , гордосте моя!». Мета гри пробудити почуття національної гідності, розвивати логічне і творче мислення; виховувати любов до рідного краю. Дві команди «Патріот» і «Громадянин» вправлялись у своїх знаннях. Гра складалась з кількох конкурсів: творчі перлини, акторська майстерність, навздогін за лідером. Цікавим був конкурс капітанів. Знання мови і вміння нею користуватися – це шлях до всебічного розвитку людини.

У 6 – Б класі Тимофійчук О.В. провела годину спілкування на тему «Нестор Літописець – автор «Повісті минулих літ». Учні багато цікавого довідались про українську мову. Зокрема Ольга Володимирівна повідомила, що кожна людина має прагнути оволодіти скарбами рідної

мови, її літературними нормами, щоб власне мовлення стало досконалим і зрозумілим. Мова – живий організм, вона розвивається за своїми законами, а тому потрібно берегти цей нетлінний скарб.

Під час святкування Дня писемності та мови народилось багато нових ідей, які плануємо втілити наступного року.

Це свято гуртує нас усіх на шляху відродження духовності, зміцнення державності. Кожен народ відбувся тоді, коли усвідомив себе у рідному слові. Бажаємо зберегти й утвердити рідну мову, виплекану нашими пращурами, адже це індивідуальне обличчя країни і нації. Нехай материнське слово буде для всіх оберегом та духовним джерелом життя.